

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 ianuarie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Nicolae Gordilă

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 30 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014, de către avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului Nazarciuc Maxim și inculpatul **Nazarciuc Maxim Visarion**, născut la 28 aprilie 1984, originar și domiciliat în mun.Bălți, str.Talalihin, 19.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 08.10.2013 - 30.01.2014 - prima instanță,

2. 03.03.2014 - 14.05.2014 - instanța de apel,

3. 06.11.2014 - 21.01.2015 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 30 ianuarie 2014, Nazarciuc Maxim a fost condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Nazarciuc Maxim, la 02 septembrie 2013, aproximativ la orele 22.00-23.00, fiind în stare de ebrietate, aflîndu-se la domiciliul cet.Bambuleac Tatiana din mun.Bălți, str.Suciava 18, ap.43, văzînd-o sînd alături de cet.Babii Anatolii, din motive de gelozie, a provocat o ceartă pe parcursul căreia în mod intenționat i-a aplicat lui Babii Anatolii mai multe lovituri cu genunchiul și cu mîinile în regiunea capului și corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.383 din 17.09.2013, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, echimoze, excorații, plagă contuză a feței, buzei inferioare, multiple sectoare de hemoragii în țesuturile moi ale capului în regiunea frontală, parietală, hematom subdural acut al spațiului subdural emisferic sîng cu extindere la buză, hemoragii în spațiul subarahnoidian al regiunii frontal-temporale-parietale pe sînga cu extindere la bază bilateral, sînge în ventriculii laterali, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora la 07 septembrie 2013 cet.Babii Anatolii a decedat, vătămările corporale depistate fiind în legătură cauzală directă cu decesul acestuia.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul A.Rusnac în numele inculpatului și inculpatul care au solicitat:

- avocatul, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărîri de achitare, indicînd că calificarea acțiunilor inculpatului în baza articolului incriminat este neîntemeiată, deoarece este bazată doar pe presupuneri, fără a se ține seama de declarațiile inculpatului și a martorilor oculari;

- inculpatul, casarea sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că procesul penal a avut loc cu încălcări procesuale, nu s-a luat în considerație declarațiile sale și ale martorului V.Rozentali referitor la faptul că el a lovit partea vătămată de două ori și de la acest fapt nu putea surveni moartea lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014, au fost respinse apelurile declarate de avocatul A.Rusnac în numele inculpatului M.Nazarciuc și inculpat, ca fiind nefondate.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc vinovăția lui M.Nazarciuc în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art.151 alin.(4) Cod penal, care se confirmă prin probele prezentate de către partea acuzării, cercetate în ședința de apel, și anume declarațiile succesului părții vătămate A.Onea, a martorului V.Rozentali, prin care s-au stabilit împrejurările derulării conflictului și circumstanțele ulterioare, și actele cauzei - procesele-verbale de autodenunțare a inculpatului din 04.09.2013, în care acesta a recunoscut faptul aplicării mai multor lovituri părții vătămate cu genunchiul și pumnii; de cercetare la fața locului și raportul de expertiză medico-legală nr.383 din 17.09.2013, prin care la A.Babii au fost depistate leziuni corporale, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

De asemenea, instanța de apel a menționat că argumentele inculpatului, precum că dînsul i-a aplicat părții vătămate A.Babii doar două lovituri de la care nu putea surveni decesul acestuia, nu pot fi reținute, deoarece se combat prin probele administrate în cauză menționate supra, apreciind aceste afirmații ca o metodă de apărare și încercare a inculpatului de a evita răspunderea penală.

Instanța a menționat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care, conform art.16 Cod penal, face parte din categoria celor deosebit de grave, motivul săvârșirii infracțiunii, de urmările prejudiciabile, de persoana inculpatului, și corect a conchis că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului poate fi atins numai prin numirea pedepsei cu închisoare.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate au declarat recursuri ordinare avocatul O.Melnic în numele inculpatului și inculpatul M.Nazarciuc care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, decesul părții vătămate nu putea surveni de la două lovituri aplicate de inculpat; instanța neîntemeiat a respins demersul de a numi o expertiză medico-legală suplimentară pentru a constata toate circumstanțele cauzei; instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor părții apărării, nu a apreciat multilateral și obiectiv probele prezentate care dovedesc cu certitudine nevinovăția inculpatului, condamnarea căruia se bazează doar pe probele administrate de partea acuzării în cadrul urmăririi penale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită dispunerea inadmisibilității recursurilor, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit textului recursurilor declarate, recurentul invocă ca temei de casare a hotărîrilor nominalizate prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportînd normele nominalizate la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare, iar reieșind din textul recursurilor, recurenții de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele de fond, de competența căreia este stabilirea acesteia.

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungînd la concluzia corectă că anume M.Nazarciuc a săvârșit fapta prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal.

Temeiurile invocate de recurenți referitor la nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, nu pot fi reținute, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului prin faptul că, acuzarea a prezentat suficiente probe care cert dovedesc vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, și anume declarațiile succesivului părții vătămate A.Onea; a martorului ocular V.Rozentali, date la urmărirea penală și în prima instanță, care a relatat că inculpatul i-a aplicat părții vătămate lovituri puternice cu genunchiul și pumnii în regiunea capului, de la care ultimul a căzut jos, iar a doua zi se văicăra că îl doare capul și însăși ale inculpatului M.Nazariuc, care nu a negat faptul că i-a aplicat lovituri puternice cu genunchiul și pumnul în cap părții vătămate, și actele cauzei - procesele-verbale de autodenunțare a inculpatului din 04.09.2013, în care acesta a recunoscut faptul aplicării mai multor lovituri părții vătămate cu genunchiul și pumnii; de cercetare la fața locului – terenul unde a fost depistată partea vătămată și ap.43 str.Suceava 18, mun.Bălți, de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii, potrivit căruia inculpatul a demonstrat modul de aplicare a loviturilor și raportul de expertiză medico-legală nr.383 din 17.09.2013, prin care la A.Babii au fost depistate leziuni corporale, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurenților, precum că inculpatul i-a aplicat doar două lovituri părții vătămate de la care nu putea surveni moartea acestuia, deoarece după cum rezultă din declarațiile martorului V.Rozentali și însăși a inculpatului menționate mai sus, loviturile aplicate în regiunea capului părții vătămate au fost atât de puternice, încât acesta a căzut jos, iar pe genunchiul inculpatului a rămas vânătaie, fapt confirmat prin raportul de examinare medico-legală nr.587 din 04.09.2013. Mai mult, din declarațiile inculpatului date la urmărirea penală și procesul-verbal de autodenunțare, care au fost cercetate în ședința de judecată, rezultă că dînsul i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri, dar nu numai două.

Pe lângă aceasta, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.383 din 12.09.2013, s-a constatat că moartea lui A.Babii a survenit anume în rezultatul traumatismului cranio-cerebral închis, multiplelor sectoare de hemoragii în țesuturile moi ale capului în regiunea frontală, parietală, hematomului subdural acut al spațiului subdural emisferic stîng cu extindere la buză, hemoragiilor în spațiul subarahnoidian al regiunii frontal-temporale-parietale pe stînga cu extindere la bază bilateral, apariția cărora de la cădere sau automutelare se exclude. Deci, în cauză cert a fost dovedită cauza decesului părții vătămate, astfel că instanța de apel a considerat neîntemeiat demersul părții apărării privind numirea unei expertize suplimentare, considerînd că există suficiente probe pentru justa soluționare a cauzei.

Aluziile părții apărării, precum că A.Babii putea primi leziunile corporale depistate în alte circumstanțe, cînd a plecat din apartamentul lui T.Bambuleac, deoarece inculpatul i-a aplicat lovituri în seara de 02.09.2013, pe cînd acesta a fost depistat și preluat de secția urgență la 03.09.2013, ora 22.00, nu pot fi reținute, deoarece potrivit declarațiilor martorului V.Rozentali și însăși ale lui M.Nazariuc, în noaptea de 22.09.2013 spre 03.09.2013 partea vătămată a rămas să doarmă împreună cu ei în apartamentul unde a fost bătut, iar dimineața acesta se văicăra că are dureri puternice de cap, lui i-au fost date pastile și i-au propus să cheme ambulanța, și doar la 03.09.2013 seara, pe la ora 18.00-19.00, după ce inculpatul a plecat acasă, partea vătămată a ieșit din apartament, fiind depistat pe la ora 22.00 pe str.Suciava nr.20, adică în nemijlocita apropiere de casa nr.18, unde a fost maltratat.

Aceste probe, luate în ansamblu, nu trezesc careva dubii și dovedesc vinovăția lui M.Nazariuc în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui M.Nazariuc, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei, și

ulterior cercetate și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Totodată, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de recurenți referitor la achitarea inculpatului, pe motiv că probele administrate în cauză nu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel, iar instanța de recurs poate interveni în soluția instanței de apel, doar în cazul în care se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Prin urmare, motivele invocate de recurenți ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că incorect au fost apreciate probele administrate în cauză, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul - art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor părții apărării, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reținând prevederile sus-menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de inculpat și avocatul O.Melnic în numele acestuia și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursurilor, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1) - (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Melnic Oxana în numele inculpatului Nazarciuc Maxim și de inculpat, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 30 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 mai 2014, în cauza penală în privința acestuia, fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 04 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu